

[Jørgen Tved]

geri blandt andet, så ville vi sige hip, hip, hurra, og så ville vi hejse det røde flag. Men vi er lidt bange for, at nogle af disse forslag er en slags paradeforslag, man stiller op for ligesom at sige: Nu kan I se, vi ofrer lidt mere på forskningen.

Det er altså to bestyrelshonorarer, man ofrer, og så bliver der ofret lidt på et repræsentantskab. Det, der skulle være det væsentlige, er de resultater, der kommer ud af Byggeforskningsinstituttet. Så vi vil vente med at hejse det røde flag, til vi ser betænkningen.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Også her vil jeg begynde med at takke de forskellige ordførere for den positive modtagelse. Det er klart hensigten med dette forslag at styrke forskningsindsatsen med henblik på at få et endnu bedre boligbyggeri.

Så var der nogle konkrete spørgsmål til mig. Den konservative ordfører ønskede, at det lægkelige islæt var stærkt repræsenteret; der blev henvist til allergikergruppen. Her kan jeg oplyse, at stadslæge Inge Jespersen i øjeblikket sidder i SBI's bestyrelse, men ellers er jeg helt enig i, at den lægkelige ekspertise og viden må være med i den forskningsindsats, som skal gøres. Det er en vigtig synsvinkel, som jeg fuldt ud kan støtte, og som der altså allerede er taget højde for ved, at et af bestyrelsesmedlemmerne er læge.

Fremskridtspartiet spurgte om de økonomiske konsekvenser. Jeg kan oplyse, at medlemmerne af repræsentantskabet ikke får løn. De får en frokost, når de deltager i mødet. Udvider vi fra 50 til 60, bliver det altså 10 frokoster om året, hvis der er ét møde, eller 2×10 frokoster, hvis der er to møder; så må Fremskridtspartiets ordfører prøve på at sætte en pris på det. Men det er altså ulønnet at sidde i repræsentantskabet.

Hvad bestyrelsen angår, er de fleste bestyrelsesmedlemmer statsansatte, og det vil ikke være omkostningsfremmende, hvis der kommer flere statsansatte. Men jeg har taget højde for i bemærkningerne, at såfremt de ikke er statsansatte, så vil de få sædvanligt bestyrelshonorar. Jeg kan ikke på stående fod sætte kroner og øre på, men dette samt andre spørgsmål, som blev rejst, bl.a. hvem der helt præcis sidder i bestyrelsen i øjeblikket, og hvem der mere konkret er tænkt på i forbindelse med den bredere repræ-

sentation, som jeg ønsker i repræsentantskabet, kan vi jo alt sammen behandle under udvalgsarbejdet, sådan som ordførerne også efterlyste.

Men de spørgsmål, som man ønskede afklaret her i salen, tror jeg med dette, at jeg har givet svar på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Ønskes der afstemning om overgangen til anden behandling? (Ophold). Der ønskes afstemning om overgangen til anden behandling.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter, af lov om ændring af lov om realkreditinstitutter og af lov om indeksregulerede realkreditlån. (Ændret belåning af fritidshuse, lån til om- og tilbygning m.v. af ejerboliger, udbetaling af lån ud fra en kurs fastsat på tilbudstidspunktet eller senere, bidragsats for det støttede byggeri, ændrede overgangsregler for byfornyelsesarbejder m.v. samt indeksbelåning af ekstraordinære renoveringsarbejder).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(FremSAT 28/10 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (Belåning af fritidshuse og lån til om- og tilbygning m.v. af ejerboliger).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Der er her tale om en boligpolitisk reparationspakke, som boligministeren og industriministeren har fremsat for at bøde på nogle af de skadevirkninger, der er resultatet af kartoffelkuren fra sidste efterår.

Vi vil kigge på de enkelte punkter, som jo egentlig kan behandles som 7 selvstændige punkter uafhængigt af hinanden. Jeg skal så give Socialdemokratiets melding om, hvad vi mener om de forskellige punkter forud for udvalgsbehandlingen.

Vi synes som boligministeren, at der ikke er grund til, at folk skal låne flere penge hos realkrediten, end det er absolut nødvendigt for at kunne gennemføre energibesparende foranstaltninger.

Vi er også enige med boligministeren i, at en låntager skal have sikkerhed for, at lånets værdi svarer til kursen på tilbudstidspunktet, og derfor ikke skal kunne udsættes for økonomiske overraskelser på grund af store kurssving under sagsbehandlingen; det svarer jo også til det synspunkt, der peges på i betænkningen om den fremtidige realrentelovgivning.

Realkreditinstitutterne tager sig god betaling, når de skal fastsætte taksterne for indskud og administrations- og reservefondsbidrag. Fra 1. januar 1988 stiger f.eks. reserve- og administrationsfondsbidrag for indeksslån fra 1,9 pct. til 2,9 pct. Vi vil under udvalgsarbejdet se nøjere på de meget stigende omkostninger, der er på dette område, og vi vil som følge heraf naturligvis også acceptere, at taksterne skal godkendes af boligministeren.

Vi kan uden videre give tilslutning til ophævelse af begrænsningen til den 31. december 1987 i forbindelse med optagelse af lån til sanerings-, byfornyelses- og boligforbedringsarbejder, som er vedtaget forud for kartoffelkuren den 6. oktober 1986.

Vi kan også give tilslutning til, at man skal undgå så store huslejestigninger, som ellers ville være tilfældet, hvis der ikke gives adgang til belåning med indeksslån af renovationsarbej-

der, der gennemføres uden statsstøtte, men hvor forudsætningerne er godkendelse af kommunalbestyrelsen.

Men tilbage, hr. boligminister, har vi så to store klumper, der vedrører belåning i forbindelse med fritidshuse, hvor boligministeren jo dels vil liberalisere, dels vil stramme, så det, han kalder kartoffelkurens balance, kan holde.

Nu mener vi i Socialdemokratiet, at kartoffelkuren som sådan var helt uden social balance. Det vil vi tydeligst få at se om et års tid, når man skal til at begynde at opkræve den afgift af renteudgifter, der er indført. Resultatet vil blive, at de rige slipper billigst om ved det, og de fattige må så møde op og betale til statskassen.

Vi advarede ganske klart imod en sådan politik sidste efterår. Vi mente, at disse stramninger var alt, alt for skræppe; og de var alt for tilfældige, pegede vi samtidig på.

Vi må derfor acceptere det tilbagetog, som boligministeren nu kommer med på baggrund af udviklingen på fritidshusområdet, hvor der har været en ganske væsentlig og betydelig nedgang på omsætningen af fritidshuse med det resultat, at denne handel ligesom er bremset op og ikke har udviklet sig på en rimelig måde. Det var noget af det, som vi pegede på for et års tid siden.

Derfor kan vi selvfølgelig også acceptere forslaget om, at realrenten må belånes over en 15-års-periode i stedet for over en 10-års-periode. Det er selvfølgelig bedre sent at erkende det end aldrig. Men der er sket en skade undervejs. Oprettningen af denne skade, så vi får en bedre balance i omsætningen af fritidshuse, er vi indstillet på at følge, men vi siger klart nej til en ny stramning, som ministrene foreslår her, fordi denne nye stramning jo vil føre til, at typisk mennesker, der bor i lejlighed i byerne, og som har et fritidshus, nu kun kan belåne indtil en ramme på 60 pct. og skal ud på det dyre lånemarked, hvis de overstiger realrenterammen på de 60 pct., og det vil komme til at virke særdeles uretfærdigt og uheldigt. Det er en ny uretfærdighed, man i så fald indfører, og det må vi stille os helt klart afvisende over for.

Vi må også pege på, at det har nogle beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Vi kan tilslutte os, at der skal være moms kontrol på dette område, og den del af det må med, men vi kan ikke tilslutte os de negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser og den stramning, der sker over

[Tastesen]

for folk, som fortrinsvis bor i lejlighed i byerne, og som i denne situation kommer ud for nogle belastninger.

Så alt i alt, hr. boligminister, hr. industriminister, vi indstiller regeringen til en sejr på 6-1 i dette spørgsmål, men vi håber på, at Folketinget giver tilslutning til en socialdemokratisk sejr på 7-0 ud fra de synspunkter, jeg her har gjort gældende.

Engell (KF):

Fra konservativ side hilser vi de to lovforslag fra boligministeren og industriministeren velkommen, og vi kan tilsige fuld støtte til deres gennemførelse.

Boligministerens forslag indeholder en række ændringer på realkreditområdet, som vi ser som forbedringer. Det gælder først og fremmest forslaget om at forlænge løbetiden for ejerskiftelån til fritidshuse fra de 10 til de 15 år. Herved bringes reglerne så nær tilbage til situationen fra før kartoffelkuren, som det formentlig har været muligt.

Vi har igennem den seneste periode oplevet de betydelige problemer, som mange sommerhusejere og herunder ikke mindst mange pensionister er havnet i på grund af vanskelighederne med at sælge deres hus og få en rimelig pris for det. Det har jo ikke mindst været et problem i de mange situationer, hvor ejere af fritidshuse har betalt gælden i huset ud, og hvor dette hus repræsenterer familiens største opsparing, som er bygget op over en lang årrække. Der har været triste og belastende oplevelser på dette område, og derfor ser vi det som en god ting, at man nu fra ministerens side lægger op til en ændring.

Boligministerens forslag løser op for den situation, og det fremgår af forslaget og ministerens beregninger, at man forestiller sig, at der kan blive tale om prisreduktioner i købers ydelser efter skat på ca. 20 pct. Kartoffelkurens hensigt var jo og er at styrke opsparingen, og også ud fra den grundholdning er forslaget ganske rigtigt, fordi man fjerner nogle utilsigtede virkninger.

Ser vi på omsætningen af fritidshuse, som ministeren også selv omtaler i bemærkningerne til lovforslaget, har der jo været tale om et betydeligt fald, og det samme gælder prisniveauet. Fra 3. kvartal 1986 til 1. kvartal i år er der sket et fald i antallet af hussalg fra 2.144 til 839, og det understreger jo meget klart problemet.

For at fastholde balancen i kartoffelkuren foreslår boligministeren, at der sker en stramning af muligheden for at belåne om- og tilbygninger i fritidshuse. Dermed sker der en harmonisering i forhold til andre ejerboligtyper. Det er givet, at dette forslag, som det blev sagt af hr. Tastesen, kan have nogle beskæftigelsesmæssige konsekvenser, men de vil nok være særdeles begrænsede. Jeg ved ikke, om boligministeren vil knytte en kommentar til det aspekt her eller eventuelt under udvalgsarbejdet.

Vi finder også ministerens forslag om at ophæve bestemmelsen om, at lån til ejerboliger mindst skal udgøre 5 pct. af ejendommens værdi, for rigtigt i sit sigte. Her har typisk været tale om et problem for Storkøbenhavn, for byområderne med de høje ejendomsvurderinger. Det kan ikke være rigtigt, at man f.eks. for at opnå lån til energibesparende foranstaltninger må tage lån til også at bygge et køkken for at leve op til de nuværende regler. Derfor mener vi også, at det forslag helt og aldeles er i overensstemmelse med ånden i kartoffelkuren, hvis man kan bruge det udtryk.

Forslaget om, at realkreditinstitutterne får adgang til at udbetale lån på basis af kurserne på tilbudstidspunktet, kan vi tilslutte os. Det kan medvirke til at skabe en større sikkerhed for boligtagere i forbindelse med ejendoms-handler.

Jeg skal også endelig knytte et par bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører ministerens ønske om at få en bemyndigelse til at godkende realkreditinstitutternes takster for indskud, administrations- og reservfondsbidrag i forbindelse med IS-lån. Her har gennem de seneste år været tale om skiftende procent-satser, og vi forstår, at boligministeren tænker at udnytte sin bemyndigelse til denne gang at videreføre den nuværende sats på 1,9 pct. næste år. Det kan vi fra konservativ side tilslutte os. Vi så naturligvis gerne, at man kunne opnå forhandlingsløsninger på dette område, men er det ikke muligt, så er det rigtigt, at ministeren får en bemyndigelse til godkendelse.

Fastholdes procent-satsen næste år fortsat på 1,9, vil det naturligvis stille realkreditinstitutterne over for endnu strammere krav om at styre omkostningsudviklingen, og jeg tror, vi alle har hæftet os ved de udtalelser, som nationalbankdirektør Hoffmeyer fremkom med på Realkreditrådets årsmøde i april netop om udviklingen i realkreditens omkostninger.

[Engøll]

Jeg har også med interesse læst den redegørelse, som Realkreditrådet i går sendte til Folketingets Boligudvalg på eget initiativ, men vel som en opfølgning af de spørgsmål, der er stillet i udvalget om dette problem. Jeg synes, det er godt, at man således ønsker at tage en dialog op om dette spørgsmål, og jeg kan give tilsagn om, at denne dialog deltager vi gerne i fra konservativ side ud fra ønsket om at fastholde og udvikle en effektiv og velfungerende realkreditsektor, men så sandelig også sikre de billigste omkostninger for de forbrugere og for de offentlige myndigheder, der jo skal betale regningen.

Den øvrige del af ministerens lovforslag skal jeg ikke her kommentere nærmere. Vi kan fra konservativ side tilslutte os den.

Jørn Jespersen (SF):

Der er jo, som flere ordførere allerede har været inde på, tale om et tilbageskud fra kartoffelkuren i boligministerens forslag, og efter SF's opfattelse er der alle mulige gode grunde til at være på tilbageskud fra kartoffelkuren. Vi synes bare, at det er et højst besynderligt sted, man har sat ind med sit tilbageskud. Det var jo sådan, at kartoffelkuren i realiteten virkelig blev en kartoffelkur forstået på den måde, at den ramte det jævne forbrug og ikke de høje indkomster. Nu kommer man så med et forslag, der i virkeligheden i meget høj grad vil hjælpe høje indkomster, vil hjælpe folk med store værdier, som er samfundsskabte.

Det, der især er problemet for fritidshuse og belåningen af dem, er, at det typisk er sommerhuse, som har været ejet i mange år, og som der derefter er opsamlet en stor friværdi i, der er kommet i klemme med kartoffelkuren. Og det er altså dem, man nu vil hjælpe til at realisere en meget stor værdistigning, som i meget høj grad er samfundsskabt, hvorimod ejere af sommerhuse, som er handlet for relativt kort tid siden, ikke har disse problemer.

Det bliver påpeget, at omlægningen af belåningen har ført til, at markedet er gået i stå, og at der er faldende priser for fritids- og sommerhuse. Men det var jo netop også meningen med dette indgreb. Det, der vil ske, er jo, at handelen med fritids- og sommerhuse på et eller andet tidspunkt igen vil gå i gang, og så vil markedet have stabiliseret sig på et lavere niveau, og det ser vi ikke noget problem i; tværtimod, det synes vi er godt.

Man har kunnet konstatere, at ejerboligmarkedet i øvrigt har rettet sig uheldigt og hurtigt – forbløffende hurtigt – efter kartoffelkuren. Vi ser ingen grund til, at man også på fritidshusområdet skal hjælpe med til at få et højere prisniveau og accelererende priser.

Endelig synes jeg, der er grund til at være opmærksom på, at det forslag, boligministeren her har fremsat, vil føre til, at mennesker, der har et sommerhus, vil få stigende lejeværdi og stigende ejendomsskatter som følge af det opskruede prisniveau, som forslaget lægger op til, og det synes jeg er lidt paradoksalt i forhold til de bemærkninger, man ellers hører fra regeringen på det punkt.

For så vidt angår de andre ændringer af den eksisterende lovgivning, som boligministeren har foreslået, skal jeg sige, at vi nærer de samme bekymringer omkring de beskæftigelsesmæssige virkninger af ændringen af grænsen fra 80 pct. til 60 pct., som den socialdemokratiske ordfører har været inde på, og derfor er vi ikke særlig positive over for den del af forslaget.

Derimod synes vi, det er helt fornuftigt at ændre grænserne for optagelse af lån til energiformål. Der er en lang række uheldige konsekvenser i ordningen, som den er nu, og derfor vil vi gerne være med til at lave det om.

Det samme gælder spørgsmålet om at kunne tilbyde en fast kurs på tilbudstidspunktet. Der er selvfølgelig nogle, der vil få en fordel, og andre, der vil få en ulempe ved det forslag, men vi mener, det er afgørende, at man har den sikkerhed, der ligger i en fast kurs på det tidspunkt, hvor man har fået lånet tilbudt. Så der er vi også positive.

Så er der spørgsmålet om takster til administrations- og reservefondsbidrag i realkreditinstitutterne. På det punkt synes vi der er tale om et skridt i den rigtige retning med en større kontrol fra ministerens side, men vi er ikke sikre på, at det er et tilstrækkelig stort skridt. Efter SF's opfattelse kunne der være god grund til at overveje, om der skulle en endnu kraftigere styring til, og vi vil også gerne under udvalgsarbejdet diskutere, om der kunne være grund til i det hele taget at kigge nærmere på opsamlingen af midler i realkreditinstitutternes reservefonde og endvidere kigge på retningslinjerne for deres anvendelse og eventuelt muligheden for offentlig indflydelse på disse fonde.

[Jørn Jespersen]

De to sidste forslag drejer sig for det første om, at tidsfristen for lån til renoveringsarbejder m.v. ophæves. Det er vi positive over for. For det andet synes vi, det er en god idé, at almennyttige selskaber kan optage indekslån i specielle tilfælde efter godkendelse af kommunalbestyrelsen. På de punkter medvirker vi derfor gerne til en ændring.

Mejdahl (V):

Intentionerne med kartoffelkuren var at lægge en dæmper på privatforbruget og animere til øget opsparing. Disse intentioner er i vid udstrækning blevet opfyldt. Et af de store områder, som måtte holde for, var boligområdet.

Vi kan nu se, at kartoffelkuren har haft nogle utilsigtede virkninger; det er bl.a. disse utilsigtede virkninger, dette lovforslag skal tage højde for.

Venstre vil medvirke til at forlænge løbetiden for ejerskiftelån til fritidshuse fra de nu gældende 10 år til 15 år. Markedet for især ældre fritidshuse har været præget af afmatning og prisfald. En lavere begyndelsesydelse, som den længere løbetid for lånene vil give, vil formentlig normalisere markedet.

For Venstre er det naturligt at sigte efter en fortsat balance i kartoffelkuren, og derfor støtter vi også den ændring, der lægges op til med hensyn til at belåne om- og tilbygninger i fritidshuse. Vi finder det rimeligt med en egenfinansiering på 40 pct. ved om- og tilbygninger.

En anden utilsigtet virkning har været bestemmelsen om, at lån til ejerboliger mindst skal udgøre 5 pct. af ejendommens værdi. Hvis bestemmelsen er medvirkende til, at flere investerer mere end oprindeligt planlagt for at komme op på de 5 pct. og dermed sikrer sig mulighed for lån, vil vi gerne afskaffe 5 pct.-reglen.

Forslaget om, at realkreditinstitutterne får adgang til at udbetale lån på basis af kursen på tilbudsstidspunktet, vil for mange kunne lette overskueligheden ved f.eks. en hushandel. Derfor hilser Venstre dette initiativ velkommen.

Efter de gældende regler fastsætter realkreditinstitutterne selv satserne for gebyrer og indskud ved optagelse af realkreditlån og for løbende bidrag til administration og reservefondsofbygning. Det er efter Venstres opfattelse en rimelig ordning. Der kan selvfølgelig føres lange diskussioner om størrelsen af disse

satser; det skal jeg imidlertid ikke inklude mig på her. For en bestemt type lån stiller sagen sig lidt anderledes; det drejer sig om indekslån til det støttede byggeri samt til sanering og byfornyelse. Her betaler staten og kommunerne bidragene. Naturligvis skal realkreditinstitutterne have deres rimelige udgifter dækket, men på grund af en foreslået stigning på over 50 pct. på gebyret, nemlig fra 1,9 pct. til 2,9 pct. fra 1. januar 1988, finder vi i Venstre, at det er påkrævet at give boligministeren en bemyndigelse til at godkende gebyrerne for denne type lån.

Endelig skal jeg nævne, at den klemme, sanerings- og byfornyelsesarbejder er blevet sat i med hensyn til at overholde tidsfristerne, fordi der tit går meget lang tid med sådanne arbejders planlægning og gennemførelse, vil Venstre medvirke til at fjerne ved at ophæve tidsfristerne. Den foreslåede mulighed for at give adgang til at belåne renoveringsarbejder med indekslån uden statsstøtte kan vi støtte, når det understreges, at det er i særlige tilfælde, altså ved ekstraordinære arbejder og efter kommunalbestyrelsernes godkendelse.

Jeg skal sluttelig på Venstres vegne anbefale, at lovforslaget viderebehandles i udvalget, og vi tilsiger fuld støtte til forslaget. Når vi iagttager utilsigtede virkninger i en lov, må vi være parat til at korrigere dér, hvor sådanne behov opstår.

Med hensyn til L 39 – det er en ændring, der er en naturlig konsekvens af de foreslåede ændringer i det foregående lovforslag, altså L 38 – kan jeg på Venstres vegne give tilslutning også til det.

Jørgen Estrup (RV):

Der er måske grund til indledningsvis at gøre opmærksom på, at kartoffelkuren faktisk har virket. Det er noget, der let glemmes i debatten. Det var rent faktisk tilsigtet, at det lånefinansierede forbrug på friværdier skulle gå ned, og derfor var det altså også i et vist omfang tilsigtet, at priserne i hvert fald ikke skulle stige, men også måske gerne måtte falde. Jeg forstår slet ikke, når SF begynder med glæde at hilse, at regeringen foretager et tilbageskud på kartoffelkurens område. Så vidt jeg husker, stemte SF for boligdelen af kartoffelkuren.

Dernæst vil jeg gerne sige, at der på fritidsområdet er iagttaget en særlig u hensigtsmæssig udvikling, nemlig den, at det er de æld-

[Jørgen Estrup]

re sommerhuse, der er blevet ramt, mens vi kan se, at nye fritidshuse kan sælges langt bedre end gamle. Det er ganske enkelt ikke nogen hensigtsmæssig måde at bruge ressourcerne på. Selv om vi bestemt ikke synes, at kartoffelkuren har virket imod sin hensigt, så synes vi derfor heller ikke, det er nogen god udvikling, og derfor kan vi også hilse velkommen, at man nu i et vist omfang prøver på at ændre lånefinansieringen ved ejerskifter og går op til de 15-årige lån. Det tror vi er en rigtig udvikling. Man går heller ikke helt tilbage til det, man havde tidligere på ejerskifteområdet for fritidshuse.

Jeg vil samtidig påpege, at det efter radikal opfattelse ikke er nogen god idé at have revision af kartoffelkuren sådan i små bidder. Hvis der er andre ting, vi skal have med, synes vi, vi skal tage det nu. Jeg har i hvert fald over for boligministeren tidligere påpeget et enkelt område vedrørende andelsboliger, hvor der er et problem.

Spørgsmålet er da, om man skal så at sige lave en balance, som der lægges op til i lovforslaget, sådan at man nu for at lempe lånevilkårene for ejerskiftelån skal stramme på et andet område. Den opfattelse har vi ikke. Efter vores mening var virkningerne af kartoffelkuren usikre. Det fremhævede flere af os dengang, og derfor har vi selvfølgelig også en forpligtelse til nu at gå ind og revidere på de områder, hvor virkningerne har været skæve. Men det er ikke rimeligt af den grund at ændre vilkårene med hensyn til om- og tilbygning i fritidshuse og stramme til de 60 pct., som det er foreslået i lovforslaget, og det kan vi ikke gøre.

Jeg er samtidig lidt overrasket over den måde, dels fremsættelsestalen og dels bemærkningerne til lovforslaget er bundet sammen på. Når man læser fremsættelsestalen, får jeg og med mig ganske mange andre det indtryk, at her sker der altså en harmonisering med ejerboligens regler, men det er ikke rigtigt. For ejerboligen gælder der stadig væk en 80 pct.s grænse ved om- og tilbygning, her går man ned til 60 pct. Jeg synes, det er en uhenigtsmæssig måde, man har skrevet bemærkningerne på. Jeg vil samtidig sige, at jeg forstår ikke, hvor det skulle være gennemført, at eget arbejde ikke længere kan medregnes. Jeg har prøvet at gå lovgivningen igennem, men jeg kan ikke finde, at vi i foråret 1985 faktisk gennemførte en sådan regel.

Det fører mig frem til at sige, at det kan ikke være meningen, at de enkelte folketingsmedlemmer for at tage en førstebehandling skal gå igennem hele den ældre lovgivning på et så kompliceret område som låne reglerne i realkreditloven. Jeg synes, det havde været rimeligt, at vi her havde fået den støtte, at de gældende bestemmelser var genoptrykt. Men jeg mener ikke, at det er rigtigt om de to ting, som jeg her har anført. Jeg vil gerne have boligministerens svar på det, ellers må vi have det udforsket under udvalgsarbejdet.

Jeg kan altså sige, at vi mener, at der ikke er rimelighed i at snakke om en harmonisering. Vi mener heller ikke, at der er brug for nogen samfundsøkonomisk balance, for det var den, vi allerede søgte i efteråret 1986, men som vi altså ikke fandt fuldstændigt. Den kan vi så forhåbentlig finde nu.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det godt kan være, at Socialdemokratiet vil finde, at dette er en sejr, hvis vi nu altså støtter det socialdemokratiske forslag om at modsætte os, at man går ned til de 60 pct.

Jeg synes, Socialdemokratiet skulle overveje, om det ikke snarere er en fornuftens sejr, og i det omfang Socialdemokratiet er på fornuftens side, tror jeg også, de vil finde os dér, og så kan vi måske i fællesskab finde hinanden. Det var ikke nogen dårlig ting.

Men der er en række andre ting i forslaget, som er rimelige. Vi kan støtte, at man fjerner 5 pct.s-grænsen for energiinvesteringer, og vi ser positivt på spørgsmålet om, at man gennemfører kursfastsættelse, som den er på tilbudstidspunktet. Vi kan også støtte forslaget om fristen for påbudsarbejder og endelig muligheden for at indføre indeksslån, hvor der ikke er tale om statsstøtte.

Det sidste, jeg godt vil føje nogle bemærkninger til, er spørgsmålet om bidragene fra realkreditinstitutterne til administrations- og reservefond. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi nu ikke efter at have gennemført en beskatning faktisk giver kreditinstitutterne carte blanche så at sige til at hente det, vi har taget hjem over skattebilletten. På den anden side er der altså også brug for, at vi skaber tilstrækkelig sikkerhed i de serier, hvor lånene tages, og at vi ikke samler for få midler op til at skabe det nødvendige sikkerhedsnet.

[Jørgen Estrup]

Hermed vil jeg gerne sige, at det ville være at foretrække, at man i stedet for at lovgive på dette område eller give ministeren den bemyndigelse, der efterspørges, faktisk fik en aftale med realkreditinstitutterne. Jeg kan se, at ministeriet og ministeren har forsøgt det og ikke har haft held til det. Jeg vil gerne opfordre endnu en gang til, at man gør forsøget, i stedet for at vi nu med et pennestrøg så at sige skal feje det af bordet, som institutterne er kommet med, og i stedet for gennemføre, hvad vi og boligministeren synes er rimeligt. Jeg tror, det ville være langt bedre, at man både fik en aftale og et gensidigt ansvar for, at det var det rigtige niveau, man havde ramt.

Vi kan altså støtte en stor del af forslagene. Vi kan ikke støtte forslaget om belåning af ombygnings- og tilbygningsbeløbene i fritidshuse.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal blot for klarheds skyld sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg netop gjorde opmærksom på, at efter SF's opfattelse burde regeringen have været på tilbagetog på en lang række andre punkter i kartoffelkurens forskellige elementer, fordi der var tale om, at man lavede en social skævvridning, mens vi havde nogle langt mere socialt afbalancerede forslag. Der burde man have været på tilbagetog.

Birgith Mogensen (CD):

De to lovforslag, vi har til behandling, indeholder en række ændringer af realkreditlovgivningen, der dels indeholder lempelser, dels enkelte stramminger. Nu er det jo ikke første gang, denne lovgivning ændres, og det bliver nok heller ikke sidste gang.

Vi i CD er tilfredse med, at reglerne for fritidshuse nu bringes mere i overensstemmelse med de regler, der gælder for ejerboliger, især fordi dette marked har haft det meget dårligt det sidste års tid. Også de øvrige dele af forslaget, som jeg i øvrigt ikke skal gennemgå i detaljer, ser rimelige og fornuftige ud, så vi er indstillet på en positiv behandling af lovforslagene i udvalget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Forslagene indeholder en del lapninger på de regler, kartoffelkuren resulterede i. En kon-

sekvens af kartoffelkuren var et dyk i prisen på fritidshuse, der pludselig ikke mere kunne sælges. Ændringerne som her foreslået skal give bl.a. fritidshusejerne bedre mulighed for finansiering ved ejerskifte, fordi løbetiden for lån ændres til 15 år.

Jeg mener ikke, at det er i orden, at der umiddelbart foretages en nedsættelse af udgiftsbelåningsgrænsen fra 80 til 60 pct. En egenfinansiering på 40 pct. er under de nuværende økonomiske forhold herhjemme ikke rimelig, så det vil vi meget gerne være med til at drøfte i udvalget.

Reglerne om lån til om- og tilbygning, hvor 5 pct.s-reglen er indført, er vi til gengæld varme på at få væk igen, så der bliver bedre økonomisk mulighed for at foretage energibesparende foranstaltninger. Det er en forenkling, som der står i lovforslaget, og det lyder altid godt. Vi forventer et positivt resultat af udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til lovforslag nr. L 39, som er en følge af boligministerens forslag, lovforslag nr. L 38, der indeholder ændringer i loven om realkreditinstitutter, er det spørgsmålet om 80 eller 60 pct.s-reglen ved lån til om- og tilbygning. Jeg er ikke helt lun på den ændring, som her foreslås, og jeg vil gerne have det mere belyst, inden Fremskridtspartiet tager endelig stilling.

Glønborg (KRF):

Der er mange gode argumenter for disse to lovforslag, og da alle dem, jeg havde tænkt mig at fremføre, er nævnt, skal jeg kun konstatere, at Kristeligt Folkeparti er tilhænger af lovforslagene.

Jørgen Tved (FK):

Også jeg vil konstatere, at kartoffelkuren har virket, og at den måske har haft nogle virkninger, som ikke var tilsigtede, og det er vel disse virkninger, som man nu prøver at råde bod på. Som jeg har opfattet tingene, og som jeg læser bemærkningerne til lovforslaget, har jeg en fornemmelse af, at nu er det ræve, der er sat til at vogte gæs. Man bruger altid pensionisterne i den forbindelse, de stakkels pensionister, der har sparet op hele deres liv og anbragt deres opsparing i et fritidshus, og nu må man komme dem til hjælp.

Jeg har en fornemmelse af, at der ligger nogle pengeinstitutter, nogle banker osv. med nogle

[Jørgen Tved]

penge, som de vanskeligt kan få udlånt, og at det er her, hunden i virkeligheden ligger begravet. Det er dem, man i højere grad end noget andet vil komme til hjælp. Derfor kunne jeg i og for sig godt tilslutte mig de bemærkninger, der er faldet om, at hvis dette kunne medvirke til, at man holdt priserne i ro også på sommer- og fritidshuse, var der jo i og for sig ingen grund til at foretage nogen ændringer, men også det prisniveau vil vel finde et leje på et eller andet tidspunkt, der ligger højere end det nuværende. Derfor vil vi også i denne sag vente med at hilse på manden eller tage hatten af, før vi ser den betænkning, der kommer fra udvalget.

Lad mig med det samme sige, at det forekommer naturligvis lige så tosset for os at læse om, at man skal låne mere for at foretage nogle energibesparende foranstaltninger, end der egentlig er brug for. Her kan man vel sige, at der er tale om en ajourføring, som er hårdt tiltrængt.

Lad mig også sige, at den stramning, som sker med hensyn til lånemulighederne for om- og tilbygning, forekommer mig i højere grad at være en stramning over for nogle af de små mennesker, som man i andre bemærkninger siger man vil hjælpe. Derfor kan vi naturligvis ikke gå ind for, at man strammer over for dem.

Men som sagt afventer vi udvalgsbetænkningen, og så tager vi stilling til den, når den foreligger.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Jørgen Estrup henstillede tidligere til boligministeren at forsøge at forny forhandlingen med realkreditinstitutterne med hensyn til gebyrstørrelsen. Så vidt vil jeg ikke gå, men jeg vil godt tilkendegive, at Venstre da helst så, at man kunne have snakket sig til rette om det, og selv om vi giver boligministeren denne bemyndigelse, er der formentlig ingenting til hinder for, at man kan forsøge at snakke sig til rette om det.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Også denne gang vil jeg takke ordførerne for de indlæg, der har været.

Inden jeg går ind på mere specifikke kommentarer, vil jeg sige generelt om kartoffelkuren, at dens hovedsigte netop var at begrænse det lånefinansierede forbrug og fremme opspa-

ringen, og i den henseende mener jeg kartoffelkuren har været en succes.

Så kan man, når den har virket et år, spørge: Har den så i enhver henseende virket, som man kunne ønske det? Der er et område, hvor vi må sige, at den har virket for hårdt. Når man har gjort den erkendelse, mener jeg, at det er rigtigt, at man ændrer dette punkt. Men at tage det som udgangspunkt for, at kartoffelkuren har været en misforståelse, mener jeg virkelig er en mistolkning af virkeligheden.

Jeg vil sige til hr. Tastesen, at jeg synes ikke, 6-1 er så ringe et resultat, 6-1 er da en meget flot sejr. Hvis Danmark kommer ud af en landskamp med det resultat, tror jeg, vi alle er mere end tilfredse, men 7-0 er da bedre end 6-1, og derfor vil jeg naturligvis gerne gå ind i en forhandling, for at vi kan ende på et 7-0, det er da klart.

De enkelte punkter hører mere hjemme, synes jeg, under udvalgsarbejdet. Når der er tale om 80 og 60 pct. som lånegrænse, er der tale om en generel lånegrænse for ejerboliger på 80 pct., og grænsen for belåning af om- og tilbygningsarbejde er 80 pct. En generel lånegrænse er her foreslået for fritidshuse på 60 pct., og grænsen for belåning af om- og tilbygning ændres fra 80 til 60 pct. Så der bliver altså harmoni inden for de enkelte grupper. Men vi kan da naturligvis undersøge det endnu mere detaljeret under udvalgsarbejdet, og det samme gælder også forståelsen af eget arbejde og et par andre detaljer, men sigtet med kartoffelkuren mener jeg det er vigtigt at videreføre. I det lys kan vi også forhandle de spørgsmål, der står tilbage. Men 6-1 synes jeg er et udmærket udgangspunkt for at nå det endelige resultat.

Tastesen (S):

Jeg har først en bemærkning til hr. Jørn Jespersen. Det kan da godt være, at der er enkelte store samfundsskabte værdier, som kommer ind under denne kategori her. På den anden side hjælper vi mange folk, som f.eks. bor i en lejlighed i byerne, på broerne i København muligvis, hvor familien gerne vil have muligheden for at kunne købe et fritidshus på fordelagtige vilkår. Disse fordelagtige vilkår bliver altså ikke indført, medmindre man liberaliserer på det specielle område, som hedder fritidshusene.

Jeg tror i øvrigt også, at der er grænser for, hvor stor den samfundsskabte gevinst er på det-

[Tastesen]

te område. Der er et balancehensyn, som bør tages. Jeg må konstatere, at i denne sag har Socialdemokratiet og SF ikke fundet en fælles kurs. Om det er årsagen til, at Fælles Kurs ikke kan melde, hvad de mener om sagen på nuværende tidspunkt, ved jeg ikke. Men det være en konstatering.

Dernæst vil jeg sige til boligministeren, at den kritik, vi har af kartoffelkuren, er uændret, for den drejer sig selvfølgelig om kartoffelkurens helhed. Selve sigtet med, at man skal begrænse forbrug og arbejde for at få større opsparring, er helt klart, men kartoffelkurens tilfældigheder over for forskellige befolkningsgrupper vil vi med al tydelighed blive præsenteret for om et års tid. Når virkningerne af kartoffelkuren skal omsættes i økonomisk praksis, vil man kunne se, hvilken forskelsbehandling man har indledt over for forskellige grupper, og hvor tilfældigt kuren er kommet til at virke. Heri bestod vores kritik, og den kritik er på dette væsentlige område, hr. boligminister, helt uændret, og den kan ikke tilbagevises.

Ministerens har da ingen grund til at glæde sig over set ud fra regeringens synspunkt, at det bliver en socialdemokratisk 7-0-sejr, for efter de tilkendegivelser, der er kommet fra både SF og Det Radikale Venstre i denne sag, er det Socialdemokratiet, som får en 7-0-sejr med de holdninger, vi er kommet med til de syv punkter, der her har været tale om. Det synes jeg må være det vigtigste i denne sag, for der er ingen grund til at gribe ind over for et lånemarked i forbindelse med fritidshuse, som ligger på et lege, som er rimeligt i forvejen, ja, det er rimeligt. Det er særdeles højt i forvejen, det kommer vi jo ikke uden om, men virkningen må vi så se på, når vi kommer frem til slutningen af udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil sige til hr. Tastesen, at hvis det drejer sig om en familie med jævne indkomster, der i dag ønsker at anskaffe sig et fritidshus, må det dog være en fordel, at markedet har lavere priser. På den måde har jeg lidt svært ved at se, at det for den kategori af mennesker skulle være en stor fordel at ændre loven, som det er foreslået her.

Når det så drejer sig om huse, som man har haft igennem længere tid, er det erklærede sigte

med lovændringen lige præcis at få sat gang i handelen igen ved at skabe højere markedspriser. Det må da alt andet lige betyde, at en lang række mennesker kan frigøre nogle værdier, som de ikke ville kunne gøre nu, og at man derfor ved at ændre loven som foreslået i virkeligheden forærer nogle mennesker nogle penge, som de ellers ikke ville have fået, og det er ikke de mennesker, som har brug for dem; det er typisk, at jo større huse, jo større gevinster er der tale om.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg har bemærket bemærkningerne til lovforslaget, og i bemærkningerne til lovforslaget tager man et eksempel med tallet 400.000 kr. og fortæller, hvad førsteårsydelsen er. Som det er nu, er det 61.000 kr., og den bliver, når lovforslaget bliver vedtaget, 49.000 kr. Hvis man nybygger et fritidshus, er førsteårsydelsen kun 42.000 kr.

For at få balance i disse ting på det marked, hvor de mennesker, det drejer sig om her, skal anskaffe sig et fritidshus, mener jeg, at afstanden mellem disse to punkter ikke må være for stor. Heri ligger en selvstændig begrundelse, men i øvrigt tror jeg, at der ikke vil ske de store prisstigninger som følge af dette lovforslag. Det almindelige ejendomsmarked er faldet 5-10 pct. på grund af den almindelige økonomiske afmatning, som er en følge af regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu behøver man ikke altid at tage for god lat den, der står i bemærkningerne til et lovforslag. Efter min opfattelse og efter det, jeg kender til priserne på sommer- og fritidshuse, er det et lidt søgt eksempel. Men man skal ikke foretage udligningen ved at få sat priserne på de eksisterende huse i vejret. Hvis det er den vej, hr. Tastesen vil gå, synes jeg nok, han er på en lidt gal kurs.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal indskrænke mig til en enkelt ting, fordi boligministeren i sit svar faktisk gjorde i hvert fald et af de spørgsmål, som jeg havde stillet, helt klart.

[Jørgen Estrup]

Vi ved nu, at det, der er tale om, er ikke en harmonisering mellem ejerboliger og fritidshuse, men det en harmonisering inden for henholdsvis ejerboligområdet og fritidshusområdet. Det vil altså sige, at den begrundelse, som lovforslaget har, at man her skaber en harmonisering og der derfor kan være særlig grund til at gå fra de 80 pct.s til de 60 pct.s belåning af om- og tilbygninger, ikke holder. Det synes jeg er vigtigt at få slået fast.

Derudover er det selvfølgelig vigtigt at få slået fast, hvad de gældende regler er. Det har man altså været i tvivl om. Også pressen har ladet sig forvirre af den måde, man har skrevet bemærkningerne på.

Men det fører mig så til min anden pointe i denne sammenhæng. Jeg synes, det ville være rart, hvis boligministeren ville give os tilsagn om, at vi, når der fremover kommer lovforslag – i og for sig alle lovforslag, men specielt lovforslag af denne type med meget komplicerede regler – kan have sikkerhed for, at vi ikke skal stå på hovedet for at finde ud af, hvad de rigtige regler er, men at de følger som bilag til forslaget. Det synes jeg ville være en rimelig praksis.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg har den bemærkning til hr. Jørgen Tved, at det måske ikke er typisk for alle sommerhuse, at de ligger i prisstørrelsesordenen omkring de 400.000 kr., som eksemplet var på. Der er særdeles mange sommerhuse, som så ligger på et andet niveau. Men selv om dette niveau er 300.000 kr. eller 200.000 kr., vil forholdstallene nok blive de samme. Jeg vil sørge for, at vi beder om at få eksempler herpå under udvalgsarbejdet, og da hr. Jørgen Tveds parti ikke er udvalgsberettiget, kan jeg også godt sørge for, at der bliver en videre postgang tilbage til jer, så I kan vurdere de ting efterpå.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Tastesen, at når det drejer sig om prisforskellen på nybyggeri og et ældre sommerhus, er det ikke fra vores side noget selvstændigt formål at få sat vældig gang i sommerhusbyggeriet for nærværende. Der var måske andre boliger, der var mere grund til at sætte bygning i gang af.

Hvis lovforslaget skal virke, som intentionerne er, må det netop være i kraft af, at der kommer en prisstigning, der gør, at man ønsker at realisere sit sommerhus. Det, der er problemet i dag, er jo ikke primært, at man ikke kan sælge husene, men at man ikke kan sælge dem til den pris, man ønsker at sælge dem til. Derfor synes vi, at det var vigtigere at sige: Så lad markedet falde til ro på et lavere niveau, så skal der nok komme gang i omsætningen af sommerhuse igen, i stedet for at forære værdistigninger til folk, der har sommerhus.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

At udvide lånemulighederne fra 10 år til 15 år vil også have den virkning, at mulighederne for at få omsætning på fritidsmarkedet kommer i gang, og det er ikke afgørende, at det betyder en stigning. Det har regeringen sørget for på anden måde.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg har med interesse lyttet til debatten mellem Socialdemokratiets og SFs ordfører og kan helt tilslutte mig det, Socialdemokratiet har sagt mod SF. Jeg er helt enig i hr. Tastesens argumenter vedrørende belåningen af sommerhuse og i at få perioden udvidet fra 10 til 15 år. Jeg mener, det er en rigtig holdning, der ligger bagved. Det er de mennesker, der har sparet op, som ikke har taget et lån i sommerhuset for at få et forbrug til en udlandsrejse, eller hvad man kunne tænke sig, vi vil række en hjælpende hånd. Det er de mennesker, vi erkender er blevet ramt for hårdt, og derfor dette indgreb, men debatten mellem Socialdemokratiet og SF har været interessant, synes jeg.

Så vil jeg gerne vedrørende IS-lånene, da de har været nævnt af et par ordførere, sige, at der har været ført intensive forhandlinger, som desværre er endt med en yderst betinget succes, og det er baggrunden for den del af lovforslaget.

Til hr. Jørgen Estrup vil jeg sige, at jeg mener, at man ikke hver gang kan komme med de tidligere regler. Jeg forstår godt behovet, men jeg mener, det er noget, man må vurdere fra sag til sag. Hvis de skulle med hver gang, kan et lovforslag svulme op til at blive en hel lille bog. Jeg erkender behovet, men det må være noget, man vurderer fra sag til sag. Det kan ikke være

[Bolligministeren]

sådan, at man forpligter sig generelt, men jeg vil vurdere det og tage det med, hvor jeg skønner, det er rimeligt og rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Bolligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om en indskydergarantifond.
Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Erling Olsen (S):**

Når samfundet giver et foretagende ret til at kalde sig bank eller sparekasse og påtager sig at føre tilsyn med det, så skal den almindelige borger trygt kunne gå ind i den pågældende virksomhed og aflevere sine sparepenge. Derfor er det rigtigt, at der kommer en indskydergaranti. Hensigten med ministerens forslag er absolut rigtig. Problemet er teknikken.

Vi føler, at forslaget er for tungt i sin opbygning. Vi føler ikke, at der er grund til at oprette nye institutioner. Vi håber og tror ikke, hvis man i øvrigt tilretter revision og bank- og sparekassetilsyn, at sammenbrud i bank- og sparekasseverdenen bliver så sædvanlige begivenheder, at man har brug for en ny institution.

Vi mener, at afgrænsningen af de kredse, der skal dækkes ind, kan diskuteres i udvalget. Vi har fået en række henvendelser fra mennesker, der ønsker, at en række velgørende institutioner, julespareforeninger osv., også skal dækkes ind. All right, disse ting kan vi snakke om i udvalget.

Men vores hovedindvending mod forslaget går ud på, at man i 30 dage kan udsætte udbetalingerne til indskyderne, mens man venter på en rekonstruktion eller en fusion. Vi føler faktisk, at det er samfundets ansvar, hvis en bank eller sparekasse ikke bliver standset, inden man har tabt hele egenkapitalen, sådan at det også går ud over indskyderne.

Derfor mener vi, at det, der må ske, er, at samfundet, som det er i et senere forslag, vi skal drøfte her i dag, træder til ved at lade Nationalbanken træde ind og foretage et udlæg, så de små indskydere indfries her og nu, sådan at de kan betale deres regninger til tiden, og så må samfundet gøre op: Hvem kan der rejse erstatningskrav imod? Hvad kan der ske i form af fusion eller rekonstruktion? Men indskyderne skal ikke vente på det.

Derfor må vi nok sige, at vores væsentligste indvending går på 30-dages reglen igen ud fra den betragtning, at det er samfundets ansvar. Vi må som samfund holde indskyderne skadesløse, sådan som det er antydnet, og så må vi derefter foretage hele den juridiske og finansielle rekonstruktion. Det skal indskyderne ikke vente på.

En anden ting, som vi synes også gør, at man må komme de små indskydere til hjælp her og nu og meget hurtigt, er, at tager vi det aktuelle tilfælde med C&G Banken, så har Nationalbanken i den seneste tid forud for sammenbruddet tilført likviditet i et omfang, der mange gange overstiger, hvad småsparerne har leveret i indskud, og det vil sige, at rent faktisk har Nationalbanken med sin likviditetsbistand givet en indskydergaranti til de store og til dem, der var i stand til at lugte, hvad der foregik, og derfor trak indskuddene ud. Nu synes vi, at tiden er inde til også at gøre noget for de små her og nu.

Aagaard (KF):

Det lovforslag, vi her har til behandling, er en følge af de problemer, som indskyderne i nogle pengeinstitutter har været ude for i forbindelse med nogle bankers konkurser i den senere tid.

I Det Konservative Folkeparti er vi tilfredse med, at regeringen med dette forslag gennem en fond garanterer for de penge, der indsættes i vore pengeinstitutter og i visse kreditinstitutter, helt op til en kvart million kr. netto.